

Змиитѣ иматъ много неприятели. Съ еднаква ненавистъ ги преследватъ както хората, така и животнитѣ. Щъркелитѣ не прощаватъ на воднитѣ змии, а ястреба — *секретарь* съ голѣмо безстрашие напада и на страшната очиларка. Змиитѣ се унищожаватъ и отъ *Орела змиярь*, (гл. кар. № 1) който ги издебва изъ каманацитѣ, зграбчва ги съ дългитѣ си и остри нокти и кжсъ по кжсъ ги разкжсва и изяжда.

Змиитѣ сж жестоки, лениви и лакоми животни.

Орелъ змиярь.

Единъ пжтъ, разказва Карлъ Хагенбекъ, дадохъ на змиитѣ си едно малко крокодилче. (Хагенбекъ е единъ голѣмъ изследвачъ на змиитѣ — уредникъ на зоологическа градина). Четири голѣми *питона* (неотровни тропически змии (глед. кар. № 2) нападнаха на мртвото крокодилче. Мжчно е да се опише жестока-та борба, която настана между змиитѣ при подѣлбата на плячката. Първо се хвърли една срѣдно голѣма змия, коя-

то обхвана жертвата. Въ сжщото време върху нея се нахвърлиха други две змии и въ мигъ тритѣ голѣми влѣчуги се превърнаха въ кжлбо, което се търкаляше изъ клетката. Когато главата на една отъ змиитѣ попадна въ устата на друга, искахъ да ги разтърва, но тѣ се опълчиха и противъ менъ, коете ме принуди да се отдръпна. Този моментъ, като че е очаквала четвъртата змия, най малката, която, като стрела се хвърли върху изоставената плячка. Въ момента когато тази змия захапа крокодила, една отъ борящитѣ се хвърли върху й, обви я здраво, стистна я силно и я пуствна чакъ тогава, когато погълна крокодилчето. Следъ това и четиритѣхъ змии